

27. Chúa Giêsu tiên đoán sự từ chối của Phi-e-rơ

Giăng 13: 31-38

Tin Mừng Theo Giăng

Trong đoạn văn này trước chúng ta trong Tin Mừng Giăng, cảnh tượng là Chúa Giêsu và các môn đệ tựa quanh một chiếc bàn thấp và ăn bữa ăn Vượt qua. Đó là một ngày trước khi Chúa Kitô bị đóng đinh. Chính đêm đó, Chúa Giêsu sẽ bị bắt trong Vườn Gethsemane. Câu ba mươi mốt mở ra với Giu-đa, kẻ phản bội, vừa rời khỏi cuộc tụ tập ở phòng trên. Anh ta đã được trả ba mươi đồng bạc cho mình, và anh ta đã rời đi để nói với các nhà tôn trưởng nơi tìm thấy Chúa Kitô tối hôm đó. Khi Giu-đa ra đi, Chúa đã trút bầu tâm sự của Ngài và dạy nhiều điều sẽ chuẩn bị cho các môn đệ của Ngài cho thời kỳ đen tối trước mặt họ.

³¹ Khi Giu-đa đã ra rồi, Đức Chúa Giêsu phán rằng: Hiện bây giờ Con người được vinh hiển, và Đức Chúa Trời được vinh hiển nơi Con người. ³² Đức Chúa Trời cũng sẽ làm cho Con người vinh hiển nơi chính mình Ngài, và Ngài sẽ kíp làm cho vinh hiển. ³³ Hỡi các con trẻ ta, ta còn tạm ở với các người; các người sẽ tìm ta, và như ta đã nói với người Giu-đa rằng: Các người không thể đến nơi ta đi, thì bây giờ ta cũng nói với các người như vậy. ³⁴ Ta ban cho các người một điều răn mới, nghĩa là các người phải yêu nhau; như ta đã yêu các người thế nào, thì các người cũng hãy yêu nhau thế ấy. ³⁵ Nếu các người yêu nhau, thì ấy là tại điều đó mà thiên hạ sẽ nhận biết các người là môn đồ ta. ³⁶ Si-môn Phi-e-rơ thưa cùng Ngài rằng: Lạy Chúa, Chúa đi đâu? Đức Chúa Giêsu đáp rằng: Nơi ta đi, bây giờ người chẳng có thể theo ta được; nhưng rồi sau người sẽ theo ta. ³⁷ Phi-e-rơ thưa rằng: Lạy Chúa, sao hiện bây giờ tôi không thể theo Chúa được? Tôi liều sự sống tôi vì Chúa! ³⁸ Đức Chúa Giêsu đáp rằng: Người liều sự sống người vì ta sao! Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, khi gà chưa gáy, người đã chối ta ba lần! (Giăng 13:31-38).

Chúa Con tôn vinh Chúa Cha

Nghệ sĩ, Holman Hunt, được biết đến với những bức tranh nổi tiếng về Chúa Giêsu, đã từng vẽ nội thất của một cửa hàng thợ mộc với Giô-sép và cậu bé Giêsu lúc làm việc. Khi Chúa Giêsu dừng lại trong công việc của Ngài để ngáp và vươn dài chính mình, mặt trời làm cho cái bóng thành một cây thánh giá trên tường. Một bức tranh khác của ông là một bản khắc nổi tiếng mô tả Chúa Giêsu sơ sinh đang chạy với đôi tay dang rộng với mẹ của mình, bóng của Thánh giá được ghi lại bởi hình dạng của Ngài khi Ngài chạy. Cả hai hình ảnh đều huyền ảo về hình thức, nhưng ý tưởng nằm sâu của chúng là chắc chắn đúng. Nếu chúng ta đọc các Tin mừng ngay khi họ đứng, thì rõ ràng việc đóng đinh và cái chết của Chúa Giêsu Kitô đã được mong đợi ngay từ khi xuất hiện trên trần gian của Ngài.

Bây giờ Giu-đa Ích-ca-ri-ốt đã rời khỏi Phòng trên nơi Chúa Giêsu và các môn đệ đang ăn bữa tiệc Vượt qua cuối cùng của mình, Chúa bắt đầu giảng dạy những chủ đề quan trọng trải dài qua năm chương của Sách Giăng, bắt đầu từ chương mười ba và kết thúc ở cuối chương. mười bảy. Một lần nữa, Chúa Giêsu đã nói về một giờ khi Ngài sẽ tôn vinh Chúa Cha (Giăng 2: 4, 7:30, 8:20, 12:23, 12: 27-28), và bây giờ là giờ của Ngài. Bóng của thập tự giá đã từng có trước mặt Ngài, công cụ tra tấn và sự chết mà Thiên Chúa sẽ dùng để tôn vinh Con của Ngài và cho Chúa Cha cũng được tôn vinh rất nhiều.

Hiện bây giờ Con người được vinh hiển, và Đức Chúa Trời được vinh hiển nơi Con người.
³² Đức Chúa Trời cũng sẽ làm cho Con người vinh hiển nơi chính mình Ngài, và Ngài sẽ
 kíp làm cho vinh hiển (Giăng 13:31-32).

Hãy cùng xem xét cách thức này; nhờ thập giá, Chúa Giêsu tôn vinh Thiên Chúa, và Thiên Chúa, Chúa Cha, tôn vinh Chúa Con. Câu 32 nói rằng Chúa sẽ tôn vinh Ngài *ngay lập tức*. Có hai điều mà Thánh Linh có thể tiết lộ cho chúng ta bằng những lời của Chúa Giêsu *ngay lập tức*. Trước hết, Chúa Kitô có thể đã đề cập đến những gì diễn ra vào ngày thứ ba sau khi đóng đinh của Ngài, tức là những từ *ngay lập tức* đó có nghĩa là sự phục sinh của Ngài. Thứ hai, Ngài có thể đã đề cập đến khoảnh khắc cái chết của Ngài khi Thánh Linh của Ngài được giải phóng khỏi thân xác vật lý của Ngài trên thập tự giá. Chúa Giêsu nói rằng Thần của Ngài sẽ xuống Địa ngục, được gọi là *Sheol* trong Cựu Ước, hay Âm phủ trong Tân Ước. Ông nói, “**Con người sẽ ở trong lòng đất ba ngày ba đêm**” (Ma-thi-ơ 12:40). Các từ, *ngay lập tức*, có thể đề cập đến vinh quang của Chúa Kitô được tiết lộ khi Ngài giáng trần và chiếm giữ chìa khóa của cái chết và địa ngục từ Satan (Khải Huyền 1:18). Tôi tưởng tượng rằng đó là một cú sốc cho những người bị giam cầm trong Địa ngục khi nhìn thấy Chúa Giêsu được tôn vinh trong Địa ngục.

Từ *tôn vinh* có nghĩa là gì? Từ *tôn vinh* xuất phát từ tiếng Hy Lạp, *doxazō*, có nghĩa là giả thiết hoặc có ý kiến về một cái gì đó. Nó được sử dụng trong Tân Ước để mô tả phẩm giá và giá trị của Thiên Chúa để trở nên rõ ràng và được thừa nhận, để có ý kiến rằng Thiên Chúa là lòng lẫy, hoặc Ngài được mặc đẹp. Đây là sứ mệnh chính của Chúa Giêsu trên thế gian, để tôn vinh Thiên Chúa Cha - để làm cho phẩm giá và giá trị của Thiên Chúa trở nên rõ ràng và được thừa nhận bởi tất cả sự sáng tạo của Ngài. Chúng ta thường nghĩ về sứ mệnh chính của Chúa Giêsu dựa trên thập tự giá, nghĩa là phải trả hình phạt cho tội lỗi và vì thế hãy cứu chuộc (mua lại cho Chúa bằng máu của Chúa Giêsu), tất cả những ai sẽ đặt niềm tin vào sự trả giá của Chúa Kitô cho tội lỗi của họ, để đưa họ đến với Chúa. Đây là những gì Tông đồ Phi-e-rơ đã viết về mục đích của Chúa Kitô sắp tới:

Vả, Đấng Christ cũng vì tội lỗi chịu chết một lần, là Đấng công bình thay cho kẻ không công bình, **để dẫn chúng ta đến cùng Đức Chúa Trời**; về phần xác thịt thì Ngài đã chịu chết, nhưng về phần linh hồn thì được sống. (1 Phi-e-rơ 3:18).

Để thể hiện vinh quang của Chúa qua cái chết của Ngài là sứ mệnh của Chúa Kitô, nhưng chúng ta không được quên rằng nhiệm vụ đầu tiên và chủ yếu của Ngài là tôn vinh Thiên Chúa trên trái đất. Đây là lý do tại sao Chúa Giêsu cầu nguyện, **Con đã tôn vinh Cha trên đất, làm xong công việc Cha giao cho làm** (Giăng 17: 4). Tôn vinh Chúa cũng là sứ mệnh của chúng ta, mỗi chúng ta là một phần của nhà thờ, là những người được gọi là người của Chúa. Chúa Giêsu, trong khi Ngài sống trên trái đất, đã mô phỏng cách chúng ta cũng sống cuộc sống của mình, tức là tôn vinh Chúa Cha. Mỗi chúng ta có trách nhiệm làm mẫu hoặc đại diện cho người khác về cuộc sống của Chúa Giêsu. Anh em và tôi có cùng một sứ mệnh đã được trao cho Chúa Giêsu: tôn vinh Thiên Chúa!

Sau khi nói về ước muốn của Ngài để tôn vinh Chúa Cha, Ngài đã nói với các môn đệ của Ngài về cách họ cũng vậy, để tôn vinh Chúa. Họ tôn vinh Chúa bằng tình yêu *mãnh liệt* của họ dành cho nhau.

Chúa Giêsu ban một điều răn mới

³⁴ Ta ban cho các ngươi một điều răn mới, nghĩa là các ngươi phải yêu nhau; như ta đã yêu các ngươi thế nào, thì các ngươi cũng hãy yêu nhau thế ấy. ³⁵ Nếu các ngươi yêu nhau, thì ấy là tại điều đó mà thiên hạ sẽ nhận biết các ngươi là môn đồ ta (Giăng 13:34-35).

Điều răn này khác với những gì Thiên Chúa truyền lệnh trong Cựu Ước.

Chớ toan báo thù, chớ giữ sự báo thù cùng con cháu dân sự mình; nhưng hãy yêu thương kẻ lân cận ngươi như mình: Ta là Đức Giê-hô-va. (Lê-vi Ký 19:18).

Điều răn mới khác với điều răn nào được đưa ra trong Cựu Ước?

Điều răn yêu thương này là lần đầu tiên trong hai lần Chúa Giêsu nói với họ về việc yêu thương nhau (Giăng 13:34, 15:12), nhưng chỉ trong trường hợp này, Ngài mới gọi đó là điều răn “mới”. Trong Cựu Ước, dân Y-sơ-ra-ên được hướng dẫn yêu người lân cận như chính họ, nhưng bây giờ Chúa Giêsu còn định nghĩa điều đó hơn nữa. Thước đo tình yêu của họ dành cho nhau đã được minh họa và làm mẫu cho họ theo cách Chúa Giêsu đã yêu họ. Chúa Giêsu yêu họ như thế nào? Ngài đã hy sinh mạng sống của mình cho họ. “**Nhưng Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là người có tội, thì Đấng Christ vì chúng ta chịu chết.**” (Rô-ma 5: 8). Tình yêu phải được chứng minh; mặt khác, nó không phải là tình yêu trong Kinh thánh. Tình yêu của Thiên Chúa là một tình yêu vượt qua tất cả các tình yêu khác, tức là một tình yêu tự hy sinh, thường được gọi là tình yêu “*mãnh liệt*”, tức là một tình yêu tìm kiếm tình yêu cao nhất cho người mình yêu, thường theo cách hy sinh. Đó là một tình yêu kiểu “mới” của người vì nó yêu cầu họ yêu nhau theo cách mà Chúa Kitô đã yêu họ. Bằng loại tình yêu này, Chúa Giêsu sẽ được nhìn thấy trong số họ. Tình yêu của Ngài sẽ đánh dấu họ là thuộc về Ngài.

Trong vòng sáu tháng kể từ khi trở thành Kitô hữu vào năm 1977, tôi được Chúa dẫn đi thăm bạn bè sống ở Giê-ru-sa-lem, Y-sơ-ra-ên. Những người bạn này đang sống trong một cộng đồng Kitô giáo và xung quanh Giê-ru-sa-lem trong một số ngôi nhà. Họ mong muốn cho người Do Thái và người Ả Rập thấy cuộc sống của Chúa Kitô đã sống bằng cách phục vụ người dân trên trái đất và những người khác.

Trong vài năm tiếp theo, tôi đã thực hiện ba chuyến đi đến Y-sơ-ra-ên kéo dài một năm rưỡi. Tôi đã học được rất nhiều về đời sống Kitô hữu bằng cách sống cùng với các tín đồ Kitô giáo tận tụy. Chúng tôi đã thờ phượng ba lần một tuần tại nhà thờ Thánh Peter ở Gallicantu, một nhà thờ được xây dựng trên tàn tích của cung điện Caiaphas nơi Chúa Giêsu bị bắt sau khi bị bắt trong Vườn Gethsemane. Chúa dùng thời gian này trong cuộc đời tôi để đắm mình vào việc trải nghiệm tình yêu của Chúa Kitô dành cho nhau. Chúng ta không phải là một cuộc sống hoàn hảo, nhưng kể từ đó tôi đã không trải nghiệm niềm vui giống như tôi có được khi sống trong cộng đồng với các môn đệ khác.

Chúng tôi đến từ nhiều quốc gia và nguồn gốc khác nhau, nhưng tình yêu của chúng tôi dành cho Chúa Kitô là một mối liên kết đặc biệt. Chúng tôi sống trong một cộng đồng và chia sẻ mọi thứ chúng tôi có với nhau. Chúng tôi dành thời gian trò chuyện, chia sẻ tình yêu của chúng tôi dành cho Chúa khi chúng tôi bước đi và sống cuộc sống có mục đích. Nhìn lại thời gian đó, tôi nghĩ

rằng việc trải nghiệm cuộc sống cộng đồng mà mười hai người tận hưởng cùng với Chủ của họ trong khi Ngài ở giữa họ. Đó là mối tương giao gần gũi đã đánh dấu thời gian đó trong cuộc đời tôi là rất quý giá. Thật tuyệt vời biết bao khi có được mối tương giao mật thiết với chính Chúa, sống cuộc sống với Ngài, từng ngày! Tuy nhiên, hãy tưởng tượng sự sốc và buồn của các môn đệ khi nghe tin Chúa Kitô ra đi.

Đối với mười một môn đệ, mọi thứ sắp thay đổi, và họ cần phải chuẩn bị cho những giờ đen tối phía trước. Chúa đã bảo họ rằng Ngài đi là ích lợi cho họ; vì nếu Ngài không đi, Đấng Yên ủi sẽ không đến cùng họ (Giăng 16: 7). Từ đó trở đi, họ đã nương tựa vào nhau và yêu nhau bằng tình yêu mà Chúa Kitô đã chứng minh cho họ trong ba năm rưỡi qua trong khi họ đã cùng nhau làm việc. Không được cãi nhau qua lại với nhau, cố gắng giành lấy những chiếc ghế danh dự trước mặt nhau. Giá trị của việc làm môn đệ của họ là để chứng minh cho nhau thấy tình yêu tự hiến của Chúa Kitô. Như chúng tôi nói ở nước Anh, "Lừa thử vàng, gian nan thử sức." Chúng ta biết mức độ môn đệ mà mọi người có được nhờ tình yêu của họ dành cho anh chị em của họ trong gia đình của Thiên Chúa và gia đình họ.

Nếu môn đồ của anh em không hoạt động ở nhà theo mức độ phục vụ anh em cung cấp cho gia đình mình và những người khác xung quanh anh em, thì điều đó không hiệu quả! Một lần nữa, Tôi nghe về cả gia đình đến với Chúa Kitô bằng chiều sâu của tình yêu và sự phục vụ Kitô giáo mà một tín đồ mới ban cho gia đình mình. Những người xung quanh anh em, tại nơi làm việc và ở nhà, sẽ tôn vinh Chúa khi họ thấy mức độ thay đổi của tính cách trong cuộc sống của anh em. Các môn đệ phải đặt nhau trước mặt họ như Chúa Giêsu đã làm mẫu cho họ. Phao-lô, Sứ đồ, đã viết về loại tình yêu mà các môn đệ đầu tiên có, không chỉ cho nhau mà còn cho những người ngoài cộng đồng đức tin của họ:

³ Chúng tôi chẳng làm cho ai vấp phạm, hầu cho chức vụ của mình khỏi bị một tiếng chê bai nào. ⁴ Nhưng chúng tôi làm cho mình đáng trọng trong mọi sự, như kẻ hầu việc Đức Chúa Trời, bởi lòng nhịn nhục lắm trong những sự hoạn nạn, thiếu thốn, khó khăn, ⁵ đòn vọt, lao tù, rối loạn, khó nhọc, tỉnh thức, kiêng ăn; ⁶ bởi sự thanh sạch, thông biết, khoan nhẫn, nhơn từ, bởi Đức Thánh Linh, bởi **lòng yêu thương thật tình**, ⁷ bởi lời chân thật, bởi quyền phép Đức Chúa Trời, cầm những khí giới công bình ở tay hữu và tay tả; ⁸ dầu vinh dầu nhục, dầu mang tiếng xấu, dầu được tiếng tốt; ⁹ ngó như kẻ phỉnh dối, nhưng là kẻ thật thà; ngó như kẻ xa lạ, nhưng là kẻ quen biết lắm; ngó như gần chết, mà nay vẫn sống; ngó như bị sửa phạt, mà không đến chịu giết; ¹⁰ ngó như buồn rầu, mà thường được vui mừng; ngó như nghèo ngặt, mà thật làm cho nhiều người được giàu có ngó như không có gì cả, mà có đủ mọi sự! (2 Cô-rinh-tô 6:3-10).

Khi mọi người đang trải qua những rắc rối, khó khăn, đau khổ, đánh đập và tù đầy, nhưng họ vẫn thể hiện sự thuần khiết, hiểu biết, kiên nhẫn, tử tế và tình yêu chân thành, đó là điều siêu nhiên. Để thấy tình yêu này phá vỡ các rào cản đối với những người bên ngoài cộng đồng Kitô giáo. Nỗi buồn, nhưng luôn vui mừng, nghèo khó nhưng làm cho người khác trở nên giàu có nổi bật với những người chưa trải nghiệm tình yêu và quyền năng của Chúa Kitô. Bằng loại tình yêu này, mọi người sẽ biết rằng chúng ta là môn đệ của Chúa Kitô. Đó là một điều để trở thành người tin vào Chúa Kitô, nhưng chúng ta được mời gọi trở thành môn đệ, tức là những người đang học hỏi về Chúa Kitô và sống theo điều răn mới của Ngài.

Làm thế nào chúng ta có thể yêu nhau theo cách Chúa Kitô yêu chúng ta? Yêu là một động từ hành động, không phải là cảm giác của cảm xúc. Để nhà thờ thực sự yêu thương nhau, chúng ta cần phải biết và cam kết với nhau. Làm thế nào chúng ta có thể hy sinh mạng sống của mình cho anh chị em trong gia đình của Thiên Chúa nếu chúng ta không có mối quan hệ với họ? Điều này nói lên sự phát triển của cộng đồng và chia sẻ cuộc sống của chúng ta với nhau. Loại tình yêu này là siêu nhiên và được trao cho chúng ta những người tin từ Chúa khi chúng ta trở thành tín đồ. Giảng, Tông đồ, đã viết:

Bởi đó chúng ta nhận biết lòng yêu thương, ấy là Chúa đã vì chúng ta bỏ sự sống; chúng ta cũng nên bỏ sự sống vì anh em mình vậy (1 Giăng 3:16).

Khi nói đến văn hóa của chúng ta, điều gì gây khó khăn để làm quen và thực sự yêu thương nhau trong Chúa Kitô?

Nơi Ta đi, Con không thể theo được.

Hoàn toàn phớt lờ những gì Chúa Giêsu nói về điều răn mới là yêu thương nhau, Phi-e-rơ tập trung vào những lời đáng báo động rằng Chúa Giêsu đang rời bỏ họ, **“Nơi Ta đi, bây giờ con không thể theo được”** (câu 36). Phi-e-rơ thưa, **“Thưa Chúa, Chúa đi đâu? Chúa Giêsu đáp: ‘Nơi Ta đi, bây giờ con không thể theo được, nhưng sau này con sẽ theo’”** (Câu 36). Chúa đang nói rằng Ngài sẽ ra đi để hoàn thành một việc mà chỉ mình Ngài có thể làm, tức là bị đóng đinh như là sự hy sinh thay thế cho tội lỗi. Sau khi hoàn thành công việc mà Cha đã ban cho Ngài để làm, Ngài sẽ trở lại với bên Cha trên Thiên đàng. Sau đó, khi tất cả các môn đệ sẽ hoàn thành công việc rao giảng Tin Mừng, mỗi người sẽ theo Ngài qua cổng tử thần để được ở với Ngài. Tuy nhiên, hiện tại, mỗi người đều có công việc trước mặt họ. Phi-e-rơ dường như đã hiểu rằng Chúa Giêsu đang nói về cái chết của Ngài, vì vậy ông thưa, **“Thưa Chúa, vì sao bây giờ con không thể theo Chúa? Con sẽ hi sinh mạng sống con vì Chúa”** (câu 37).

Có thể Si-môn Phi-e-rơ đã chân thành khi nói những lời đó, nhưng Chúa Giêsu đã biết trước những gì sẽ diễn ra vào tối hôm đó và ngay ngày hôm sau. Chẳng mấy chốc, mười một người sẽ ở với Ngài tại Vườn Gethsemane và Phi-e-rơ sẽ không thể tỉnh táo để cầu nguyện. Chúa phải một mình đối mặt với những giờ phút khó khăn nhất, dồn sức lực khi cầu nguyện với những người bạn hữu nhất đang ngủ gục đó. Trong Vườn Gethsemane, Chúa Giêsu nói với Phi-e-rơ, **“Tâm thần thì muốn lắm, mà xác thịt thì yếu đuối”** (Ma-thi-ơ 26:41). Phi-e-rơ, một lần nữa là người hăng hái, đã nhanh chóng cam kết lòng trung thành của mình, nhưng ông ta không có sức mạnh của đức tin và quyết tâm bước đi trong kinh nghiệm chết để sống và sống vì Chúa. Nhiều người trong chúng ta chân thành trong mong muốn theo Chúa Kitô, nhưng chúng ta có những gì cần để sống cho Chúa Kitô và chết hàng ngày theo ý muốn của chúng ta đối với Ngài không? Đôi khi, thử thách đáng kể nhất mà chúng ta có là sống vì Chúa Kitô. Cảm ơn Chúa vì chúng ta có Chúa Thánh Thần để giúp chúng ta và chúng ta không cần phải dựa vào sức mạnh của mình. Chúng ta phải phụ thuộc vào Ngài.

Câu chuyện được kể về việc tiếp quản cộng sản ở Việt Nam. Bốn người lính Việt Cộng đã đột nhập vào một cuộc họp của nhà thờ và tuyên bố với những người bên trong rằng chỉ có các Kitô hữu bị giết, tất cả những người khác được phép rời đi. Khi phần lớn mọi người đã rời đi, và chỉ còn lại một ít, những người lính đặt tay xuống và ôm anh em của họ trong Chúa Kitô. Bây giờ,

những người lính có thể ở cùng với các Kitô hữu thực sự và được hưởng mối tương giao mật thiết thực sự với các tín hữu!

Một số người trong chúng ta có thể được Thiên Chúa yêu cầu phải hy sinh mạng sống của mình để phục vụ anh chị em của chúng ta trong Chúa Kitô. Những kẻ đe dọa giết chúng ta vì chúng ta là Kitô hữu không thể đe dọa chúng ta bằng vinh quang! Chết vì Chúa Kitô là điều ích lợi! (Phi-líp 1:21). Phi-e-rơ nghĩ rằng ông ta đủ mạnh mẽ để đi hết con đường với Chúa Kitô, tức là hi sinh cuộc đời ông ta. Tinh thần ông sẵn sàng, nhưng da thịt ông yếu đuối. Vẫn còn một bài học nữa trong cuộc sống mà Phi-e-rơ sẽ phải trải qua trước khi ông ta có thể trở thành người lãnh đạo mà Chúa đang làm cho ông ta. Để xem bài kiểm tra mà ông ấy phải trải qua, chúng ta phải chuyển sang phần giải thích của Lu-ca cùng cuộc trò chuyện ở phòng trên. Giảng không đề cập đến yêu cầu Sa-tan, để sàng lọc Phi-e-rơ và các môn đệ như lúa mì.

³¹ “Hỡi Si-môn, Si-môn, nay quỷ Sa-tan đã đòi sàng sảy ngươi như lúa mì. ³² Song ta đã cầu nguyện cho ngươi, hầu cho đức tin ngươi không thiếu thốn. Vậy, đến khi ngươi đã hối cải, hãy làm cho vững chí anh em mình. ³³ Phi-e-rơ thưa rằng: Thưa Chúa, tôi sẵn lòng đi theo Chúa, đồng tù đồng chết. ³⁴ Đức Chúa Giêsu đáp rằng: Hỡi Phi-e-rơ, ta nói cùng ngươi, hôm nay khi gà chưa gáy, ngươi sẽ ba lần chối không biết ta.” (Lu-ca 22:31-34).

Hai lần để nhấn mạnh, Chúa gọi ông ta bằng tên mà ông ta có khi Chúa Giêsu gặp ông – Si-môn. Như thế Chúa đang nhắc nhở ông ta rằng, đôi khi, Phi-e-rơ dựa vào tài nguyên vật chất của chính mình, tức là chính ông ta trước khi ông ta đến với Chúa Kitô. Phi-e-rơ thỉnh thoảng trở lại với con người cũ của mình, và một điểm yếu chung xuất hiện khi ông ta bị căng thẳng.

Điểm yếu chung này là Phi-e-rơ quá tự lực. Sự tự lực này là điểm yếu của một đứa trẻ chưa trưởng thành của Thiên Chúa. Khi chúng ta trưởng thành như một người có đức tin, chúng ta học được sự phụ thuộc vào Chúa Thánh Thần hoạt động trong chúng ta và qua chúng ta. Bất cứ khi nào chúng ta bị cám dỗ dựa vào tài nguyên của mình, chúng ta nên nhớ bài học này Phi-e-rơ phải trải nghiệm. Điều quan trọng là phải nhận ra rằng, nếu anh em là một Cơ đốc nhân, giống như trong trường hợp của Gióp, người hầu của Chúa (Gióp 1:10), Sa-tan phải xin phép Chúa trước khi hấn có thể làm bất cứ điều gì chống lại anh em. Có phải luôn luôn là trường hợp Sa-tan phải cầu xin Thiên Chúa trước khi tấn công một tín đồ? Kinh thánh không đề cập, nhưng điều hiển nhiên là Sa-tan đã cố gắng phá hủy lời chứng của Gióp; nếu không, làm thế nào hấn biết rằng có một hàng rào bảo vệ xung quanh Gióp?

Khi Kitô hữu đang đi cùng Chúa, họ theo giao ước với một Thiên Chúa giữ giao ước. Chúa Giêsu đã sử dụng một thuật ngữ rất mô tả để giải thích những gì kẻ thù muốn làm trong cuộc sống của Si-môn Phi-e-rơ. Ngài nói về bài kiểm tra Phi-e-rơ như một quá trình chọn lọc. Sa-tan muốn làm rung chuyển cuộc sống của môn đệ và tách lúa mì ra khỏi vỏ và rút ông ta ra khỏi việc trở thành môn đệ. Kẻ thù muốn hủy hoại cuộc sống và lời làm chứng của ông ta. Nó cũng sẽ như vậy cho tất cả chúng ta. Chúng ta phải chọn những cách đúng đắn của Thiên Chúa để hạn chế sự tổn thương cho chúng ta.

Có những lúc trong cuộc sống của chúng ta là những người tin rằng Chúa cho phép kẻ thù lay chuyển chúng ta trong đức tin của chúng ta. Đôi khi anh em có thể cảm thấy rằng các tình huống đến với cuộc sống của mình khi bản thân bị lung lay với các câu hỏi, chẳng hạn như "Tại sao điều

này xảy ra với tôi?" Thông thường chúng ta muốn đi xung quanh những tình huống khó khăn hoặc "cả núi vấn đề" đang cản đường chúng ta, nhưng Chúa muốn chúng ta tin tưởng Ngài và vượt qua thử thách. Chúa nói với Phi-e-rơ rằng, trước khi màn đêm buông xuống, ông sẽ từ chối ba lần rằng ông chưa từng biết Chúa của mình.

Những thách thức nào anh em phải đối mặt, và những thay đổi anh em có thể thực hiện trong lối sống của mình để giúp bản thân chủ động thực hiện những lời này ngày hôm nay?

Tại sao anh em nghĩ rằng Thiên Chúa cho phép thử nghiệm tính cách và cam kết của Phi-e-rơ?

Không ai có thể đoán được sự suy sụp của Phi-e-rơ. Sức đồ vĩ đại đã thất bại chính xác ở điểm sức mạnh vĩ đại nhất của con người. Người đàn ông hướng ngoại và dũng cảm này không thể chịu được sự chế giễu của đám đông. Cú sốc và căng thẳng khi nhìn thấy cái ác trong chiến thắng rõ ràng trên cái thiện đã làm lung lay niềm tin của ông. Ông ta sợ Malchus, người hầu của linh mục cao cấp, người mà ông ta đã cắt tai trong vườn Gethsemane, cũng như những người xung quanh hỏi ông ta có thuộc về Chúa Kitô không. Sức mạnh con người lớn nhất của chúng ta (bất kể chúng là gì) sẽ không bao giờ đủ để theo Chúa Kitô. Sức mạnh tự nhiên lớn nhất của anh em là gì? Có lẽ, đó là một tính cách hiếu thắng, hoặc có thể là sự quyền rũ, kỷ luật, khả năng nói, trí thông minh, sự giàu có hoặc ngoại hình hấp dẫn? Chúa Kitô có thể sử dụng tất cả những điều này, nhưng nếu chúng ta cho rằng chúng ta sẽ có thể theo dõi và phục vụ Chúa vì những món quà tự nhiên của chúng ta, chúng ta đã chuẩn bị tốt hơn cho một sự suy sụp như Phi-e-rơ. Sự tận tâm tự nhiên và sức mạnh thể chất sẽ luôn từ chối Chúa Giêsu ở đâu đó hoặc đôi khi. Sẽ không ai biết được nỗi thống khổ khủng khiếp của linh hồn mà Phi-e-rơ đã trải qua trong ba ngày tới, ví dụ: bóng tối và sự bối rối của những giờ đó khi xác Chúa Christ nằm trong ngôi mộ. Một cái gì đó đã chết trong Phi-e-rơ trong thời gian đó. Si-môn, người đàn ông tự nhiên với tất cả sự tự tin tự tin, sắp chết với chính mình. Phi-e-rơ đã bắt đầu biết mình. Ông ta đã bị đánh bại và buồn rầu sau khi suôi ảm đôi tay quanh đồng lửa trong sân của vị linh mục cao cấp, nhưng Chúa đã không thông qua ông ta!

Với mỗi bóng tối, một tín đồ đi qua, sẽ có một buổi sáng vui vẻ theo sau đó.

Anh em đã bao giờ cảm thấy như anh em đang bị xem xét và bị run rẩy chưa? Nếu vậy, kết quả của thử nghiệm là gì?

Tùy chọn: Chia thành hai hoặc ba nhóm và chia sẻ một điểm yếu trong cuộc sống mà anh em muốn cầu nguyện.

Cầu nguyện: Thưa Cha, con không phải là tất cả những gì con muốn, nhưng con biết ơn vì là Con của Ngài, Đức Chúa Giêsu, đã tạo ra con đường để con được mang tới Cha. Xin giúp con yêu những người xung quanh theo cách Chúa Giêsu yêu các môn đệ. Cảm ơn Cha cũng đã sử dụng Phi-e-rơ để cho chúng con thấy rằng chúng con vẫn được Cha yêu thương ngay cả khi chúng con thất bại. Cha thực sự tuyệt vời!

Keith Thomas

Email Address: keiththomas@groupbiblestudy.com

Website: www.groupbiblestudy.com